

π. Χρήστος Παππάς: Η αδούλωτη ψυχή του Ελληνισμού της Βορείου Ηπείρου

/ [Γνώμες](#)

• Του Επισκόπου Μπουκόμπας και Δυτικής Τανζανίας κ. Χρυσοστόμου

Πέρασαν 33 χρόνια από την βίαιη απέλαση μου από το Αργυρόκαστρο της Βορείου Ηπείρου. Δεν λησμόνησα και δεν με λησμόνησαν. Δεν λησμόνησα τους ανθρώπους και τον τόπο της Βορείου Ηπείρου που υπηρέτησα 1991-1993, γιατί παρα λίγο να αφήσω τα κοκαλάκια μου εκεί, μετά δύο απόπειρες δολοφονίας. Δεν με λησμόνησαν και οι άνθρωποι από κεί. Από τους λίγους ανθρώπους που επικοινωνούσαν μαζί μου ήταν ο π. Χρήστος ο Παπάς, που κοιμήθη στις 26/9. Κοιμήθη ο μακαριστός π. Χρήστος Παπάς και αναπαύεται στα αιματωβαμενα και δακρύβρεχτα χώματα του Αλύκου της Βορείου Ηπείρου που τον γέννησε και τον μεγάλωσε ελληνορθόδοξα.

Αφού υπέμεινε τον διωγμό της Πίστεως του Χριστού από το αθεϊστικό καθεστώς

της Αλβανίας, αξιώθηκε να δει και την ελευθερία. Αδίστακτο το καθεστώς, θανάτωσε τους αδελφούς Πράσου και περιέφερε τα σώματα τους σέρνοντας τα με το τρακτέρ της όλα τα χωριά των Αγίων Σαράντα.

Έμαθε το Ευαγγέλιο και την Ορθοδοξία στο σχολείο του διωγμού, το μυστικό σχολείο του Σταυρού. Συσταυρώθηκε μαζί με τους συμπατριώτες του. Απέκτησε μια ταπεινότητα και προσευχητική ζωή, που τον χαρακτήριζε.

Ήταν ώριμος να διακονήσει την ελεύθερη Εκκλησία, και για αυτό το 1991 ήταν ο πρώτος που χειροτονήθηκε ιερέας από τον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Αλβανίας Αναστάσιο.

Όταν υπηρέτησα ως Αρχιερατικός Επίτροπος Αργυροκάστρου (1991-1993) ήταν ο λειτουργός στο προκατασκευασμένο Ναό του Αγίου Χαραλάμπους των Αγίων Σαράντα και υπεύθυνος Αρχιερατικός Επίτροπος και μέλος του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Μητροπόλεως Αργυροκάστρου. Έδρα του η αγαπημένη του Αγία Βαρβάρα στο Αλύκο και λειτουργούσε και στις γύρω Ενορίες.

Θυμάμαι την φιλοξενία στο σπίτι του στο Αλύκο, αλλά και την άδολη συμπάθεια του.

Αυτό συνεχίστηκε και μετά την απέλαση μου από το Αργυροκαστρο (25/6/1993) από το καθεστώς του Μπερίσα. Επαιρνε συχνά τηλέφωνο και ρωτούσε, πότε θα είμαι στα Γιάννενα να ανταμώσουμε. Πράγματι πολλές φορές ανταμώσαμε στα Γιάννενα και μου έλεγε τα νέα της Βορείου Ηπείρου.

Αδικήθηκε και από την εκκλησιαστική ηγεσία, καθώς αντιστάθηκε αλβανοποίηση του Ναού του Αγίου Χαραλάμπους Αγίων Σαράντα. Το αποτέλεσμα ήταν να μην του επιτρέπεται να λειτουργεί στην πόλη των Αγίων Σαράντα.

Η ελληνόψυχη οικογένεια του ανέδειξε τα παιδιά του άξια ελληνόπουλα. Μεταξύ αυτών και τον Λεωνίδα Παπά πρόεδρο του κόμματος της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας της Αλβανίας ΟΜΟΝΟΙΑ.

Ερχόταν και στην Αρναία και συμμετείχε σε ένα προσκύνημα στους Αγίους Τόπους και στην Κωνσταντινούπολη. Ήθελε να έρχεται μαζί μας.

Πριν λίγο καιρό πάλι μιλήσαμε.

Η είδηση της κοιμήσεως του μας έθλιψε, πού έχασα ένα σύνδεσμο με την αξέχαστη Βόρειο Ήπειρο.

Ας τον αναπαύει ο Κύριος από τους κόπους του, κοντά στον Άγιο Κοσμά, την Αγία

Βαρβάρα και τους Αγίους Σαράντα που τους έκτισε το ναό τους στο Αλύκο.

Θα αποτελεί μεγάλο πρέσβη προς τον Κύριο για την πολύπαθη Βόρειο Ήπειρο και τους Βορειοηπειρώτες.

Χωρίς υπερβολή το μνήμα του μετά το μνήμα του Αγίου Κοσμά, ας αποτελεί σύμβολο, όπου θα ακουμπά η κάθε αδούλωτη ελληνορθόδοξη βορειηπειρώτικη ψυχή, για να παίρνει κουράγιο!